

beskæftigelse og Interesser skulde finde Sted imellem St. Croix og St. Thomas — St. Jan er imidlertid i denne Betragtning, forekommer det mig, udeladt, — frendeles den Afstand, som der er imellem Verne St. Thomas og St. Croix, og de Banfkeligheder, der skulde frembyde sig for at faae passende Mænd til at sidde i Colonialraadet, naar de østere skulde begive sig til Samling paa St. Croix i det fælles Colonialraad. Der er ligeledes paaberaabt det Forsald og den Uselvstændig hedstilstand, hvori Borgerraadene for Tiden skulle befinde sig, og endelig har man ogsaa meent, at et Colonialraads Indførelse paa St. Thomas vilde kunne henlede Opmærksomheden paa, om denne Ø ikke var mere skiftet til at være Gouverneurens og Colonialregleringens Sæde end St. Croix, hvorhos det er fremført, at ved den Centralisation, som ved Regleringens Forslag tilfugtes, vilde Friheden til at udvikle de færegne og locale Kræfter og Gyver lide Skaar, og Stilland og Tilbagegang blive den uundgaaelige Følge. Jeg maa nu tilstaae, at jeg, uagtet al anvendt Bestræbelse for at sætte mig ind i Udvalgets Tankegang i denne Retning, ikke kan nægte, at der forekommer mig at ligge noget Uklart i den hele Raade, hvorpaa Udvalget i denne Henseende tænker sig Forholdet ordnet, noget Uklart, som imidlertid for mig er ganske naturligt; thi det er vistnok en meget vanskeligt Sag paa een Gang at ville organisere en repræsentativ Forsamling paa Verne, og til samme Tid at slaae denne sammen med de hidtilværende communale Institutioner. Jeg troer, at det er denne Opgave, som har været Udvalget, ligesom den vil være Enhver, for stærk, der har bragt nogen Uklarhed ind i det hele Forhold. Jeg troer, at det Naturligste er, som Forholdene nu staae, at man først skaber et Colonialraad, en samlet Repræsentation for Verne, og derefter ved denne Repræsentations Hjælp undersøger og fastsætter, hvilke Forandringer der maatte være at foretage i de communale Institutioner; det er den samme Vej, man har maattet gaae herhjemme. Det forekommer mig ogsaa at være noget in- consequent, naar Udvalget paa den ene Side har udtalt, at Colonierne i Grunden ikke ere

Andet end et Par Communer, og at man derfor skulde troe, at det var tilstrækkeligt, at Medlemmerne af de enkelte Communalraad samledes, hvor Colonialraadets Betænkning i ethvert enkelt Tilfælde skulde behøves, og paa den anden Side dog har tillagt Colonialraadet en saadan Betydning, at man for endmere at vække Interesse for de parlamentariske Forhandlinger har villet tillægge disse en Offentlighed, som af Regjeringen ikke er tilfugt. Jeg tillader mig i denne Henseende at henvise til Udvalgets Bemærkning til § 24, Pag. 501—502 i Betænkningen. Hvad der imidlertid for Regjeringen er det meest Betænkkelige, er den Adspjittelse, som her ved endmere vil indføres i Colonierne, og jeg tillader mig at troe i Monarchiets Forhold i det Hele taget. Vi have saamand i selve Monarchiets Hovedlande Nok af særlige Repræsentationer; vi vide endnu ikke deres Antal; men foruden hvad Monarchiets Hovedlande i denne Henseende kan vorde beskaaret, have vi ogsaa Udsigt til særlige Repræsentationer paa Island og Færøerne. Skulde vi nu desuden paa de smaa vestindiske Colonier have 2 eller 3 saadanne særlige Repræsentationer, da troer jeg rigtignok, at det lettelig vilde føre til en Adspjittelse, som vist ikke er Centralisation, men turde være netop det Modsatte. Jeg troer, at i Tider, som de nærværende, er det ønskeligt, at man saavidt muligt samler, hvad der hidtil har været tilbøieligt til at være adskilt, og jeg troer, at der ogsaa hvad Colonierne angaaer er skjellig Anledning til at fastholde den Enhed og Forbindelse, som nu, om just ikke i Aarhundreder, saa dog i mange Decennier har været imellem disse Colonier. Det maa ogsaa vel erindres, at det er ganske forskjellige Qualificationer, der udfordres hos Borgerne for at være Medlemmer af et reent kommunalt Borgerraad og for at deeltage i en om end indskrænket colonial Lovgivningsmagt. Jeg troer derfor, at der er skjellig Grund til ikke at sammenblaae disse Autoriteter paa den Raade, som Udvalget har tilfugt, og jeg turde maafee i denne Henseende, skjøndt der paa Island bestaaer et heelt andet Forhold end i Colonierne, dog tillade mig at henvise til Island. Uagtet dette vistnok ogsaa har sine communale